

Gevangen in betovering

Ogen van liefde

Gevangen in betovering

Ogen van liefde

Willy Troch

Schrijver: Willy Troch

Coverontwerp:

ISBN:

© Willy Troch

De zon

de zon is een paradijs
die als een stroom
een terras vult vol jolijt
waar prettig gestoord
de kijk op de wereld
wordt verteerd

Terras van vreugde

In de weelderige omhelzing van het ochtendgloren, ontvouwt zich een tableau van warme tinten waar de zon als een gouden kroon boven de hemel prijkt. Haar stralen weven een magisch spel van licht en schaduw, waarbij de wereld onder haar zachte aanraking ontwaakt uit haar sluimerende dromen.

Als een rivier van licht stroomt de zon over het land, haar warmte omhult alles wat ze aanraakt met een tedere omhelzing. Op een terras, gehuld in de zachte bries van de ochtend, verzamelen zich mensen vol vreugde en lachen. Hun stemmen vermengen zich met het gezang van de vogels, terwijl ze genieten van het schouwspel dat zich voor hen ontvouwt.

Het terras wordt een oase van vreugde, waar gelach en gesprekken als muziek in de lucht zweven. Onder de stralende zonnestralen worden zorgen weggevaagd en verdwijnen angsten als mist voor de zon. Hier, te midden van vrienden en geliefden, wordt de last van de wereld lichter en de vreugde intenser.

Het leven, in al haar prachtige eenvoud, wordt hier op het terras omarmd en gevierd. Elke lach, elk gebaar, elk moment wordt gekoesterd als een kostbaar juweel. Want in de warmte van de zon vinden we een paradijselijke rust, een moment van vrede te midden van de chaos van het bestaan.

Dus laten we ons koesteren in de stralen van de zon, laten we dansen onder haar warme gloed en laten we de wereld omarmen met een hart vol liefde en vreugde. Want in dit moment, op dit terras, zijn we vrij om te zijn wie we zijn en te genieten van de schoonheid van het leven in al haar glorie.

Regen

regen heeft druppels
laten dansen
als een gezonken horizon
die met een kus
de koude huid
laat verzuipen
in doorweekte laarzen

Dansende druppels leven

In het verre land waar de hemel de aarde omhelst en de regen als parels uit de wolken danst, ontwaakt het landschap onder de zachte streling van neerdalende druppels. Het ritme van de regen, als een eeuwig lied, laat de wereld ontwaken uit haar sluimerende rust. De druppels vallen als gedachten die dansen op de wind, elk een verhaal vertellend van het leven dat zich ontvouwt onder de donkere deken van de hemel.

Als gezanten van de lucht dalen ze neer, hun zilveren sporen achterlatend op het canvas van de aarde. Ze raken de aarde als zachte kussen, elke aanraking een belofte van vernieuwing en groei. De regen laat de wereld ontwaken, laat de dorre grond herleven en de bloemen hun hoofd opheffen naar de bron van leven die van boven neerdaalt.

In de stilte van de regen hoor je de echo's van verloren dromen en vergeten hoop. Maar te midden van de melancholie is er ook een gevoel van verlossing, een gevoel van zuivering dat elke druppel met zich meebrengt. De regen wast de zorgen weg, laat de last van het verleden achter en opent de deuren naar een nieuwe dag, een nieuwe kans.

En zo dansen de druppels, als kleine ballerina's op het podium van het leven, elke beweging een symfonie van schoonheid en gratie. Ze laten de wereld verdrinken in hun melodieuze klanken, een lied van liefde en verlangen dat zich vermengt met het gebrul van de donder en het fluisteren van de wind.

Onder de regenboog van beloften en dromen, laten we ons meevoeren op de golven van de regen, onze harten open voor de magie van het moment. Want in de regen vinden we niet alleen verfrissing voor onze dorstige zielen, maar ook de kracht om te groeien, te bloeien en te stralen in het licht van een nieuwe dag.

De wind

wanneer jij blazen gaat
gaan golven het strand overspoelen

zullen bladeren dwarrelen
tot het maken van een tapijt

wanneer jij liggen gaat
en wolken verdwijnen

zal de zee bedaren
tot het maken van een gouden strand

en zullen bomen niet bewegen
en komen tot een oase van rust

Gouden tapijt van rust

In de stille schemering van de avond, wanneer de wereld zich hult in een zachte sluier van duisternis, ontwaakt een betoverende symfonie van natuurlijke harmonieën. Wanneer jij, de wind, je reis aanvangt, breng je een beweging van leven en verandering met je mee, een onzichtbare kracht die de ziel van het land in beweging zet.

De golven, eeuwig dansend op de grens van land en zee, worden jouw metgezellen, hun ritmische cadans een eerbetoon aan jouw wispelturige aard. Met elke ademtocht die je uitblaast, worden de golven verheven tot hogere hoogten, rollend en brekend met een kracht die zowel ontzag als bewondering oproept.

En toch, te midden van deze majestueuze chaos, vinden de bladeren hun eigen dans. Ze zweven neer van hun torenhoge thuishavens, gedragen door jouw zachte bries, en verzamelen zich op het zand in een kleurrijk tapijt van herfstige pracht. Elk blad draagt een verhaal met zich mee, een verhaal van groei en vergankelijkheid, van leven en dood, dat fluistert in de wind als een geheim dat alleen de natuur kan onthullen.

Maar wanneer jij, de wind, je rustplaats vindt en neerlegt op de wiegende grassen, begint een nieuwe sereniteit de wereld te omarmen. De wolken, eens zo speels en dartelend in de lucht, vervagen als mist voor de ochtendzon, waardoor een ongerept hemelsblauw achterblijft dat zich weerspiegelt in de kalme wateren van de zee. En terwijl de zee haar rust vindt, transformeert ze tot een spiegel van goud, haar oppervlak glinsterend als duizend fonkelende sterren die de nachtelijke hemel verlichten.

De bomen, de oude wachters van het land, worden een symbool van sereniteit en stilte. Hun takken, eens zo levendig en beweeglijk, strekken zich nu uit naar de hemel in een gebaar van eerbiedige devotie, hun bladeren rustend in kalmte. Onder hun beschutting vinden de wezens van het bos vrede, hun angsten weggevaagd door de geruststellende aanwezigheid van deze eeuwenoude wachters.

En zo, wanneer jij, de wind, je rust vindt en de wereld tot bedaren komt, wordt het land getransformeerd tot een oase van rust en schoonheid. Want in de stilte van de nacht vinden we de ware essentie van het leven, een moment van vrede en harmonie dat ons herinnert aan de oneindige wijsheid en schoonheid van Moeder Natuur.

Aanschouw

soms aanschouw je
alles als normaal

maar ga je toch op zoek
naar wat je bewondert

en als een veertje stuntelt
en valt geluk in je armen

dan ga je op zoek naar rust
en geniet je van een zonsondergang

hoor je vogels in het licht
van de laatste stralen

voelt het duister
als een drang van uitdovend leven

maar toch verwarmt je huid
de gezelligheid van het huis

Vreugde in alledaagse dingen

In de stille omarming van de avond, wanneer de wereld gehuld is in een zachte gloed van de ondergaande zon, fluistert de wind geheimen in de oren van de aarde. Soms, te midden van de alledaagse drukte, staan we stil en kijken we naar de wereld met nieuwe ogen.

We zoeken naar schoonheid in de gewone dingen, in de subtiele dans van een veertje dat zweeft op de bries. En wanneer het geluk onverwacht in onze armen valt, omarmen we het met open hart en ziel.

Op die momenten van serene vreugde, verlangen we naar rust, naar de kalme ademhaling van de natuur die ons omringt. We laten ons meevoeren door de betovering van een zonsondergang, waar de kleuren van de hemel zich vermengen tot een schilderachtig tafereel.

In de laatste stralen van het daglicht, horen we de melodie van vogels die hun avondlied zingen. Het duister omarmt ons als een oude vriend, fluisterend van vergankelijkheid en eeuwige verandering.

Maar zelfs in de duisternis straalt er warmte uit onze huid, een innerlijk vuur dat de gezelligheid van thuis omhelst. En daar, te midden van onze geliefden, vinden we vrede in de eenvoud van het leven, in de kleine momenten van geluk die ons hart vervullen met vreugde en dankbaarheid.